

ENTREVISTA AL GRUP D'ESTUDIANTS DE L'ESCOLA ULL DE VENT QUE VA PARTICIPAR A LA GRAN FINAL ESTATAL DE LA FIRST LEGO LEAGUE

L'escola Ull de Vent de la Bisbal del Penedès ja fa alguns anys que treballa en projectes de robòtica amb els alumnes que senten interès per aquesta àrea. De fet, no és la primera vegada que participen i guanyen una First Lego League a Reus.

Hem parlat amb el grup format per Emma Amaro, Ariadna Besora, Maria Lombarde, Julia Alen, Nil Pacheco, Llum Perarnau, Juanjo Méndez, Maria Gualda, Nil Porta, Ana Izquierdo i Natalia Lopez; capitanejades pels mestres Àngel Espinosa i Roman Vela. **Van guanyar la First Lego League Tarragona-Reus amb un equip anomenat "Roboteatrífics" i també han participat en la gran final estatal celebrada a Alacant, amb el suport de la Bugaderia Neutral, la Serralleria Pere Porta i l'Ajuntament de la Bisbal del Penedès.**

*Totes les respostes tenen un guió al davant perquè són respostes de diferents alumnes, però hem fugit de personalitzar-les, tenint en compte que aquest ha estat un treball en equip.

Com és que vau decidir formar part d'aquest projecte de robòtica?

-Jo, perquè l'any passat vam fer també un curs de robòtica en una competició que es deia "Reto Tech" i a mi em va agradar molt i, quan va dir l'Àngel això de la First Lego League, doncs vaig pensar que m'agradaria molt. I sí, m'ha agradat molt.

-Cadascú té un motiu diferent. Jo, per exemple, perquè la meva germana també hi va participar i deia que era molt divertit i, per això, ho vaig voler provar. I m'ha agradat molt.

Quant de temps heu treballat en aquest projecte?

-Ja fa alguns mesos que vam començar a fer el projecte: vam començar a construir les proves i a programar i després vam fer el projecte d'innovació. El del robot el vam fer més tard.

-El primer dia vam haver de fer una mudança perquè hi havia una taula, una tele i tot i ho vam haver de pujar al pis de dalt.

Com és això de treballar en equip?

-Ens hem organitzat molt bé en parelles i grups per fer les proves, per muntar-les...

Al projecte d'innovació som dues persones per apartat que hem d'explicar el projecte d'innovació. A mi treballar en equip m'agrada molt i considero que és una gran experiència.

-El més difícil és comunicar-nos entre nosaltres perquè, de vegades, algú deia alguna cosa i potser l'altra persona deia que no i ens fèiem un embolic.

-També era difícil quan havíem d'aportar una idea, que tots estiguéssim d'acord. Som molts i de vegades no tots estàvem d'acord. Per exemple, quan volíem posar el nom al grup, hi havia persones que volien un nom i d'altres un altre...

-I per posar-nos d'acord havíem de fer votacions, perquè si no era impossible decidir.

-De vegades també uníem les idees i fèiem una idea millor que totes les altres.

Per què vau triar el tema del teatre?

-Vam escollir el teatre perquè a quart vam fer una obra que es deia "De rap i de raps" i, com que ens va agradar, doncs per això.

-Vam actuar i ens va agradar molt i quan vam fer la pluja d'idees sobre art, la que ens va agradar més era el teatre. A més, dins del teatre podíem triar moltes idees i aquí a la Bisbal tenim la Societat.

-A més, el concurs va sobre la tecnologia i l'art i, nosaltres l'art l'hem associat al teatre.

-I ens encanta actuar!

Heu hagut d'actuar, d'alguna manera, quan heu anat al concurs?

-Hem de fer un 'teatrillo' perquè al jurat li agradi més, i també bromes entre nosaltres.

-També, estant allà no ens podíem enfadar en res, perquè descompta molts grups del treball en equip i, això, ho hem hagut de controlar bé.

-Nosaltres vam triar el teatre, però per exemple, vam veure un grup que feia videojocs i ho feia diferent de nosaltres.

-Per anar al campionat estatal ho hem hagut de traduir al castellà i algunes bromes, traduïdes, no queden bé perquè són jocs de paraules.

Imposa molt, el jurat?

-Depèn de la persona que et toqui. Per exemple, el jurat que ens va tocar a nosaltres, a Reus, no imposava.

Com va ser això de guanyar a Tarragona-Reus?

-Molt emocionant! Ens vam posar tots a plorar, ningú s'ho esperava!

-Va ser una experiència molt xula, sobretot per a mi. Jo no havia anat mai a cap concurs, ells sí que havien participat en el 'Reto Tech'. Va ser una experiència molt divertida.

-Nosaltres teníem el projecte molt bé i no volíem marxar amb les mans buides... i quan van dir el nostre nom, va ser al·lucinant!

-Nosaltres no pensàvem que guanyaríem perquè hi havia un altre equip que a la primera ronda va fer totes les proves i les va fer totes bé. Aleshores, va ser com: guanyarà aquest equip i marxarem amb les mans buides. I no, vam guanyar nosaltres i un altre equip va quedar segon, però no aquest que et comentàvem.

-Va ser una experiència inoblidable, ningú s'ho esperava perquè hi havia moltes copes, però quan havien de dir la final, encara quedaven grups sense copa i amb tants competidors... doncs ningú s'ho esperava.

-Quan vam guanyar vam veure el nostre nom a la pantalla i hi va haver un moment de silenci i, tot seguit, ens vam aixecar cridant. I els pares, que estaven a l'altre costat -hi havia una càmera que gravava- i quan vam sortir nosaltres, els nostres pares van cridar molt, estaven molt emocionats, tots aixecats...

-Nosaltres quan donaven els petits anàvem dient: aquest premi no, que volem el gran. I quan no ens tocava, cridàvem perquè no ens tocava. Perquè si et donen un de petit no et poden donar el gran.

“Va ser molt emocionant! Ens vam posar tots a plorar, ningú s'ho esperava!”

-Tots teníem les mans agafades.

-Jo vaig veure un nen que s'aixecava pensant que guanyava i, quan vaig veure això, vaig pensar que soc molt afortunada perquè aquell nen també podria haver guanyat i hi havia molts competidors. Em va fer pena, però... vam guanyar nosaltres.

-Després jo vaig anar corrent a la meva mare i vaig veure un nen plorant perquè no havia guanyat el premi i el seu professor li estava dient *"tranquil, no passa res, segur que no s'ho mereixien"*.

-A la primera ronda, un grup va fer 500 punts, va fer totes les proves, però quan vam veure els 500 vam pensar que havíem perdut. Però vam guanyar la copa de la màxima puntuació del joc del robot.

-Perquè també compta el treball en equip, el projecte d'innovació, el del joc del robot i les proves. Però el més important és el projecte d'innovació, que això ens va donar molt d'avantatge.

-A l'hora de fer les proves, vam veure la pantalla... no ens va sortir molt malament ni molt bé, i pensava que ja no podríem guanyar, perquè hi havia grups que ho havien fet millor. Però els nostres punts forts van ser el projecte d'innovació i el joc del robot.

-Al joc del robot vam quedar quarts.

-És clar, hi havia moltes taules i hi havia una taula amb el teu nom, per deixar totes les coses. I hi havia dues pantalles gegants: una per veure el joc del robot i l'altra les puntuacions. Els pares podien veure el joc del robot i el d'innovació, però no podia entrar ningú més. Però tu no podies veure el projecte d'innovació dels altres, anaves a cegues tota l'estona.

-Una de les coses que ens va fer sentir així és que molts equips eren més grans, de l'institut, i nosaltres érem més petits. I pensàvem que era més difícil guanyar.

-I miraves altres taules i hi havia uns robots gegants i pensaves *"aquest robot, d'on l'han tret?"* i és clar, pensaves, aquest grup és de quart d'ESO i, és clar, perdies les esperances, et quedaves una mica 'xof'. Però el nostre robot és molt compacte, molt ordenat i fiable.

“El nostre robot és molt compacte, molt ordenat i fiable”

Amb qui va compartir el projecte, abans de participar al concurs de la First Lego League Tarragona-Reus?

-Vam compartir el nostre projecte amb companys de l'escola, amb els nostres companys, amb els professors, amb el Joan Solé -el president de la Societat-, amb l'alcalde, amb tot el món a través de les xarxes socials, per correu, a Youtube...

També vam compartir-lo amb el TÀG de la Lira del Vendrell. El vam ensenyar a un munt de persones i també a altres grups que havien vingut a robòtica, d'altres pobles, com ara Santa Oliva.

-I també vam imprimir uns codis QR amb la impressora 3D que porten al canal de Youtube de l'escola. El Jaume Junqué va ser qui ens va explicar això dels codis QR i ens va ensenyar a fer-los. Vam pensar que seria molt bona idea per donar-nos a conèixer.

-També vam fer una pluja d'idees i les vam apuntar totes i després en vam voler incloure algunes i explicar-les. Per exemple, que estàvem asseguts en unes butaques retràctils, que el terra es pogués netejar sol, etc. Li vam explicar al Joan i ens va dir que algunes sí que es podrien dur a terme.

Aquesta experiència uns ha servit per motivar-vos a dedicar-vos, en un futur, a temes relacionats amb la robòtica, com ara la programació, la informàtica, una enginyeria, a la impressió 3D...?

-La meva cosina fa telecos, una enginyeria, el meu pare també... però jo vull fer robòtica i això m'ha donat més confiança a poder-m'hi dedicar. A mi m'agraden els ordinadors i la programació i crec que, de gran, m'hi podria dedicar. Quan vam fer lo de la impressora també em va agradar, sobretot per fer peces per fer robots.

-A mi el que més m'ha motivat ha estat fer impressió 3D. M'agradaria molt comprar-me una impressora, però he d'esperar a tenir molts diners per fer-ho, perquè són molt cares. M'imprimiria una còpia de la copa.

-Jo m'he comprat una impressora i estic fent un munt de coses amb la impressora: ninos, cartes, de tot. I, fins i tot, estic guanyant diners (riu).

-El món de la informàtica i la tecnologia és molt xulo i extens. Del projecte em centraria més en el teatre. Si no em va bé en el teatre podria anar cap a l'enginyeria.

“M'agradaria molt comprar-me una impressora, però he d'esperar a tenir molts diners per fer-ho, perquè són molt cares. M'imprimiria una còpia de la copa”

-Com ha dit la meva companya, el teatre a mi també em va agradar molt, però tinc molta vergonya per expressar-me en públic. I el tema de robòtica m'ha agradat molt, però per fer-ho sol crec que és més difícil. Aquí hem tingut els companys, hem treballat en equip... com a professió potser és més complicat.

Ara, que li voleu preguntar als mestres?

Com us vau sentir quan vam guanyar?

-Roman: Jo em vaig sentir molt eufòric, com ja han explicat ells no ens esperàvem guanyar un primer i un segon del projecte. Tot i que sí que és veritat és que el projecte és un dels nostres forts. Però quan no vam aconseguir ni el primer ni el segon premi del projecte ni el primer ni el segon premi general, doncs ja va ser quan ho vam veure més complicat perquè un altre grup havia fet molts punts amb el robot. Però, si hem de creure en alguna cosa és en nosaltres, i llavors quan vam guanyar vam sentir molta eufòria.

-Àngel: per a mi és un moment molt xulo, perquè tot i que la nostra feina té moltes satisfaccions, mai no es condensen en un moment. I aleshores, això de sentir-se guanyador durant un moment, doncs superbé. Jo, que soc molt analític, primer molt feliç perquè havíem guanyat però després ja vaig començar a pensar en tot el que havíem d'organitzar, el viatge, demanar els permisos als tutors per anar a fer això, etc. Tenim molta feina! I després, sobretot veient les imatges, el millor de guanyar és veure les seves cares, veure'ls tan contents. De les coses més boniques que vaig sentir aquell dia destacaria "aquest és el millor dia de la meua vida" i "no oblidaré mai aquest dia".

-Roman: també és molt gratificant veure la implicació de les famílies, amb tota aquesta alegria. Enguany han aconseguit unes samarretes per a ells, veure la reacció del moment de la victòria, les accions posteriors a la victòria de col·laborar, organitzar el viatge, etc. És molt gratificant.

Àngel, per què vas anar corrents cap a la germana de la Natàlia, quan vam guanyar?

-Àngel: Perquè em feia molta il·lusió. La Marina va guanyar fa tres anys, però aquell any no ens van poder ni donar la copa per la pandèmia. I sabent que la Marina havia vingut em va fer molta il·lusió que vingués amb nosaltres i que se li compensés, que tingués aquell

moment d'eufòria que no va poder tenir quan ella va guanyar. Jo recordo que quan ens van dir que havíem guanyat, aquell any, jo estava pel carrer sol, perquè ja havia acabat la competició. Cadascú va anar a casa seva i algunes van anar a dinar plegades. I recordo que van dir, han guanyat les "Efigy Girls Team 2". I la Marina estava molt contenta per poder pujar però també per la seva germana.

A l'hora de pensar com organitzaríem tot això, què vau pensar?

-Àngel: Per a mi, al principi, sempre és un drama, perquè no hi ha manera de començar, ningú s'aclareix. Però després, de mica en mica vau fer molta pinya i ja vau començar a fer les coses: un vídeo, una cançó, escriure alguna cosa... Quan ja funcioneu junts, ja gaudim molt perquè funcioneu bastant sols.

Quin balanç feu de la competició a Alacant?

-Jo estic molt il·lusionada perquè ja vam guanyar a Tarragona-Reus, tot i que ara no hàgim guanyat.

-M'ha agradat molt l'experiència, però esperava poder guanyar.

-Com que ja vam guanyar el de Reus, ara era el d'Espanya i era més difícil guanyar... però com que hem treballat en equip i hem estat junts, per a mi ja està bé.

-Hi havia equips molt bons perquè és el campionat d'Espanya. I fer el viatge ha estat com unes colònies, m'ha agradat molt l'experiència. I fer robòtica ha estat una experiència inoblidable. Ja vam guanyar a Reus i tot ha estat molt bé.

-Ha estat molt divertit perquè hem pogut veure els altres equips, els seus robots, les palanques que porten, com funcionen... ens hauria agradat guanyar aquest premi, però ja vam guanyar a Reus i ja vam sentir l'emoció.

Una de les coses que més m'ha agradat és que vam crear un grup de tot l'equip per parlar de tot el que havíem de fer com a equip, i ens ha anat molt bé per organitzar-nos.

-M'ha agradat molt l'experiència i, com han dit quasi tots, ja hem guanyat un premi i aquest altre era molt difícil de guanyar perquè era el d'Espanya. Però m'ho he passat molt bé.

-A veure, volíem guanyar, les coses com siguin. Però el més xulo han estat les nits amb els nostres companys. Però guanyar hauria estat millor. Ha estat una experiència única i, ben mirat, si haguéssim guanyat hauríem d'haver organitzat un viatge a Houston... Així que segons com... millor.

“Hi havia equips molt bons perquè és el campionat d'Espanya. I fer el viatge ha estat com unes colònies, m'ha agradat molt l'experiència. I fer robòtica ha estat una experiència inoblidable. Ja vam guanyar a Reus i tot ha estat molt bé”

